



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 20. Concilium Turonense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V.
A.C. 462.

rium, quam Leontius antecessor ejus, sibi tribueret, nimirum Clerici, & Ministri Altaris ab ipso solo, aut ab illo, cui id commisisset, ordinarentur, ipse solus Sacrum Chrisma distribueret, & Neophytos, si qui essent, confirmaret, Clerici exteri absque ipsius jussu non reciperentur. His vero additum, ut tota Laicorum hujus Monasterii multitudo sub Abbatis, quem elegissent, potestate esset, nec Episcopo quidquam juris in eos sit, aut aliquem inter Clericos, nisi ab Abbate rogatus, suscipere possit.

Hic jura Episcoporum in Monasteria dispiciuntur, atque deprehenditur origo exemptionis, in eo fundata, quod Communitas ex Laicis constaret, sibi Superiorem eligentibus. Istud Concilium inter Arelatensia tertium numeratur, nec tardius, quam anno 461. celebrari potuit, cum ab initio anni sequentis Leontius Archiepiscopus Arelatensis post Ravenium fuerit. Id cognoscitur ex Hilari Papæ epistolis, qui Leontio 25. Jan. anno 462. Imperatore Severo Consule, scripsit, ut ipsi Electionem suam pro more notam faceret, rogaretque, ut eam omnibus Episcopis, sibi subjectis, significaret.

v. not. Sirm.
p. 1025.

Hilar. Ep. 5.
tom. 4. Conc.
p. 1039.

§. XX.

Concilium Turonense.

Paulo ante aliud Concilium Turone decimo

cimo quarto Kalendas Dec. Severino Con-
 fule, id est, 19. Nov. anno 461. actum A.C. 462.
 fuerat. Episcopi octo adfuere; his præ-
 erat S. Perpetuus, qui inter Episcopos Tu-
 ronenses sextus, & a S. Martino tertius
 numeratur. S. Martino successit S. Bri-
 cius, huic Eustochius ex Genere Senato-
 rio, & ipsi Perpetuus, Eustochii propin-
 quus. Cum S. Martini Sepulchrum con-
 tinuis prodigiis fulgeret, Perpetuo Eccle-
 sia, ibi a S. Bricio ædificata, angusta ni-
 mis visa est; hinc centum ab urbe passi-
 bus majorem Ecclesiam centum quinquaginta
 pedes longam, latam sexaginta, al-
 tam quadraginta quinque, columnis vi-
 ginti sex sustentatam. Portæ octo pate-
 bant, atque solis lux per fenestras qua-
 draginta duas incidebat. Eadem die,
 qua illo S. Martini Corpus, erat autem
 tertia Julii, & Ordinationis ipsius anni-
 versaria, translatum, dedicata est. Per-
 petuus ab illius ætatis Poëtis versus pe-
 tiit, qui novæ Ecclesiæ parietibus incisi,
 subeuntium oculis objicerentur. Inter
 ceteros celebratissimi sunt, quos ipse Au-
 ctor Sidonius posterorum memoriæ con-
 servavit.

*Greg. X.
Hist. c. 31.
Sup. XX.
S. 99.*

*Greg. II.
Hist. c. 14.
Id. I. Mirac.
S. Mart. c. 6.*

*Sid. IV. ep.
18.*

Secundum locum in Concilio Turo-
 nensi tenuit Victorius, Episcopus Ceno-
 manensis, qui inter Sanctos 1. Sept. coli-
 tur, S. Liborii Successor. Tertius fuit
 Leo, Episcopus Bituricensis. Cum igitur

*Inf. S. 42.
Martyr. R.
1. Sept.*

E e e 2

tur

Sæculum V. tur isti Episcopi ad celebrandum S. Mar-
A. C. 462. tini festum Turones convenissent, die
 octava Concilium egerunt, & Canones
 tredecim condiderunt.

- In illis Continentia enixe commen-
 datur. Antiqua statuta renovantur, ne
 Presbyteri, & Diaconi, matrimonio liga-
 ti, cum uxoribus commercium habeant;
 sed veterum Canonum rigor temperatur,
 quo, si cohabitarent, Communione pri-
 vabantur. Tum admonentur, ut intem-
 perantiam in vino potando, & familiari-
 tatem cum alienis mulieribus, tanquam
 luxuriæ irritamenta, devitent. Clerici
 minores, quibus licet uxores habere, vi-
 duas non ducant. Clerici, qui relictis
 suis functionibus, Militiam sequuntur,
 aut ad Statum Laicorum redeunt, & om-
 nes illi, qui absque licentia Episcopi sui
 a suis Ecclesiis discedunt, excommuni-
 cantur. Usura prohibetur, quod sit Dei
 Præceptis contraria. Prohibetur ne Epis-
 copus in alterius jura peccet. Prohibe-
 tur, ne Christiani communicent cum Ho-
 micidis, Virginum Sacrarum stupratori-
 bus, Monachis apostatis, donec Pœnitentiam
 subierint. Idem statuitur de Pœ-
 nitentibus apostatis, id est, de iis, qui
 postquam pœnitentiam susceperunt, in-
 cepto opere deficiunt. Credere pronum
 est, bella, & Barbarorum incursiones cau-
 sam tot malorum, quæ reprimere Con-
 cilium

cilium hoc nititur, extitisse. Subscripse-
runt octo Episcopi, qui ibi nominantur, Sæculum V.
Presbyter unus nomine cujusdam Episco- A.C. 462.
pi cœci, & Thalassius, Episcopus Ande-
gavensis, qui domi suæ Nomen apposuit.

§. XXI.

Concilium Venetiense.

Post aliquot annorum lapsum, idem Per-
petuus Concilium egit Venetiæ, (*)
cum Paternus illius Civitatis Episcopus
ordinaretur. Alii præterea quatuor Epis-
copi, Athenius Rhedonensis, Nunechius
Nanetensis, Eusebii Successor, Albinus,
& Liberalis interfuerunt. Tredecim Ca-
nones conscripti, plerique Turonensibus
similes. Lex prohibens Clericis, ne sine *c. 6.*
litteris Episcoporum suorum commenda-
titiis peregrinentur, ad Monachos exten-
ditur, & si verba iis coercendis non suf- *c. 7.*
fecerint, statuitur, ut adhibeantur ver-
bera. Prohibetur, ne extra Septa Mona-
sterii, & sine Licentia Abbatis, cellulas *c. 9.*
privatas habeant, & Abbatibus, ne plura
habeant Monasteria, aut domicilia, nisi
forte in Civitatibus domos, quo confu-
gere possint, si hostes ingruant. Sub Ex-
communicationis pœna Clericis prohibe-
tur, ne ad tribunalia Sæcularium sine li-
centia

E e e 3

centia

(*) Venetia seu Vennes urbs est minoris Bri-
tanniæ.